

nogen Grund til at søge at bevare og fremme Beskyttelsen for den Del af Danmark, der er rigest og bedst stillet, Lolland-Falster, Fyn og den frugtbareste Del af Sjælland, medens vi i Toldudvalget med koldt Blod have slaaet et Andragende nedovre fra Holstebro, hvor de kom og sagde: Vi have en Kartoffelmelsfabrik, vi forbruge saa og saa mange Kartoffler, og ville I give os bare en lille Smule Beskyttelse paa Kartoffelmel, saa vil det kunne betale sig at bringe denne Jord, som det ellers næsten ikke betaler sig at dyrke, i Kultur, gøre den mere produktiv. Dette Andragende fra den fattigste og mest betrængte Del af Jylland sloge vi Medlemmer af Toldudvalget ned med koldt Blod, thi vi Landmænd her i Salen, og jeg haaber Flertallet i denne Sal, ville ikke indpaa Landbrugsbeskyttelse. For det første, fordi man ikke kan give den til enkelte Grene, uden at den breder sig ud over det hele, og dernæst fordi vi ikke ville have det kastet os i Ansigtet, at vi have staaet og forsvaret Beskyttelse for Landbruget.

Det ærede Medlem kan som Repræsentant for sin Egn tale, som han gør, men ikke paa Landbrugets Vegne, og jeg haaber ikke, at det ærede Medlem for Hornslet (N. P. Jensen) vil gøre denne Beskyttelsesteori til sin. Det vilde ogsaa være saa meget mere meningsløst at gøre det, som de Herrer Sukkerroedyrkere i Fjor sendte os et Andragende, som jeg ser er underskrevet af Repræsentanter for alle de Sukkerfabrikker og alle de Roedyrkerkredse, vi have her i Landet — paa Fyn har en Del dog taget Afstand, men en Del er med. De hævde heri, at det er for galt, og at hvis vi stille Roedyrkerne ugunstigere, end de ere stillede nu, kunne de ikke være tjente med det, samt oplyse os om, hvor mange Centner Roer der kan indvindes, og hvilken Pris de faa for dem, og opgøre det til, at de pr. Tønde Land kunne faa 246 Kr., men, tilføje de, hvis de dyrkede Runkelroer, vilde de kunne faa mere. Der kunde avles saa og saa mange Centner flere, og de kunde faa et Merudbytte af 76 Kr. pr. Td. Land. Herregud, hvorfor dyrke de saa ikke Runkelroer dernede? Det er jo meningsløst, naar de selv indrømme, at de faa mindre ved at dyrke Sukkerroer end ved at dyrke Runkelroer. Skulle vi da beskytte dem, fordi de nu en Gang ere komne ind paa en ganske forkert Produktion? Af hvad Grund skulde vi gøre det? De sige, at de have anbragt saa og saa mange Penge deri. Ja,

de eneste, der have anbragt Penge deri, ere Folk omkring Nykøbing, de, der have Fabrikken paa Falster, og denne Fabrik indtager for saa vidt en Særstilling. Men med Hensyn til den vil jeg dog sige, at de havde bygget den længe før 1891—92, da vi indførte den saakaldte Beskyttelse. Før havde der slet ikke været noget af den Art, og dog byggede de Fabrikken, og den har givet saa store Procenter de sidste Aar, siden Eksportpræmien ophørte, at den nok kan afdrage de Bygninger, uden at der er nogen Fare for, at de tabe paa dem. Og de Roedyrkere, der faktisk ikke ere knyttede til Bygningerne, kunde, naar de ikke vare bundne ved Kontrakter, lade være at dyrke Sukkerroer og gaa over til den efter deres eget Sigende mere lønnende Produktion at dyrke Runkelroer. Saadan er det Andragende, som er underskrevet af Kammerjunker Beck, Stensø, og flere.

Saa er der endelig det ærede Medlems Henvendelse til mig den anden Dag og det, at jeg havde villet værne om, at Raffinaderierne ikke blev aldeles ødelagte, men at de kunde bestaa. Her vilde det ærede Medlem angribe et Ændringsforslag, jeg havde stillet ved Toldlovens Behandling. Men den Maade, det ærede Medlem der angreb mig paa, er heller ikke af den Slags, som giver megen Tiltro til det ærede Medlems Argumenter. Han læste saaledes, efter et Andragende fra Raffinaderiet i Larsbjørnsstræde, sagde han, at de, ifølge hvad de selv i deres Andragende oplyste, ikke havde anbragt mere end saa og saa meget i Arbejdsløn. Han udtrykker sig saaledes: „Det oplyses endvidere, at Arbejdsløn, Gager, Alderdomsunderstøttelse, Sygepenge osv. andrage 121,000 Kr. om Aaret.“ Men dette „osv.“ staaer ganske for det ærede Medlems Regning, saadan et lille „osv.“ ser saa uskyldigt ud, men det strækker over 200,000 Kr. Hvis det ærede Medlem vil have Spor af Ret til at operere med Tal, skulde han have nævnt det hele, for disse 121,000 Kr. andrage altsaa kun Arbejdsløn og Sygepenge, men saa siger han „osv.“, og derved tager han med Kul, Pakhusleje, Kørsel, Forrentning, Assurance og alt det, som i Andragendet udgør ca. 300,000 Kr., men det er nemt nok at sige „osv.“, saadan at det kommer til at se ud, som om det var det hele, skønt han saa glemmer de to Trediedele. Jeg skal ikke gaa nærmere ind paa det ærede Medlems Beregninger; naar det ærede Medlem kan behandle Tal paa den Maade, skal jeg ikke dvæle længere der-